

Tällainen kansallinen säännöstö on SEUT 49 artiklassa tarkoitettu sijoittautumisvapauden rajoitus, mutta se on omiaan takaamaan kyseisten palvelujen vastaanottajien suojelun tavoitteen toteutumisen. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on arvioitava, ylitetäänkö kyseisellä kansallisella säännöstöllä se, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi, kun otetaan huomioon erityisesti vähimmäismaksujen laskentatapa muun muassa niiden urakaluokkien määrän mukaan, joita varten todistus laaditaan.

(¹) EUVL C 295, 29.9.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.12.2013 (Tribunale di Napoli (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Carmela Carratù v. Poste Italiane SpA

(Asia C-361/12) (¹)

(Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 1999/70/EY — Määräaikaista työtä koskeva puitesopimus — Syrjäntäkiellon periaate — Työehtojen käsite — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetty lainvastaisesti määräaikaisena tehdyn työsopimuksen perusteella maksettavaa korvausta koskeva järjestelmä on erilainen kuin toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen lainvastaisen päättämisen perusteella maksettavaa korvausta koskeva järjestelmä)

(2014/C 52/25)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Napoli

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Carmela Carratù

Vastaaja: Poste Italiane SpA

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Napoli — Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY (EYVL L 175, s. 43) liitteenä olevassa sopimuksessa olevan 4 lausekkeen tulkinta — Soveltamisala — Työehtojen käsite — Direktiivin horisontaalinen sovellettavuus — Valtion laitoksen käsite — Perusoikeuskirjan 47 artiklan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan tulkinta — Vastavuusperiaate — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan työsopimukseen lainvastaisesti otetun ehdon johdosta voidaan vaatia kertakorvausta, joka kattaa sen ajan, joka jää työsuhteen irtisanomisen ja työtehtäviin palaamisen välille ja jonka määrä vastaa vähintään 2,5 ja enintään 12 kertaa viimeisintä tosiasiallista kokonaiskuukausipalkkaa — Korvaus, joka jää alle sekä sen yleisen yksityisoikeudellisen korvauksen, joka maksetaan tilanteissa, joissa suorituksesta on perusteettomasti kieltäydytty, että

korvauksen, joka on säädetty maksettavaksi tilanteissa, joissa toistaiseksi voimassa oleva työsopimus päätetään lainvastaisesti

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY liitteeseen sisältyvän, määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, että lausekkeeseen voidaan vedota suoraan Poste Italiane SpA:n kaltaista valtion laitosta vastaan.
- 2) Saman määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohtaa on tulkittava siten, että työehtojen käsite kattaa korvauksen, joka työnantajan on maksettava työntekijälle, jonka työsopimus on tehty lainvastaisesti määräaikaisena.
- 3) Vaikka kyseinen puitesopimus ei ole esteenä sille, että jäsenvaltiot säätävät puitesopimuksessa määrättyä edullisemmasta määräaikaisten työntekijöiden kohtelusta, tämän puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohtaa on kuitenkin tulkittava siten, että siinä ei veloiteta kohteilemaan samalla tavalla korvausta, joka maksetaan lainvastaisesti määräaikaisena tehdyn työsopimuksen perusteella, ja korvausta, joka maksetaan toistaiseksi voimassa olevan työsopimuksen lainvastaisen päättämisen perusteella.

(¹) EUVL C 295, 29.9.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.12.2013 (Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue ja Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-362/12) (¹)

(Oikeussuoja — Tehokkuusperiaate — Oikeusvarmuuden periaate ja luottamuksensuojan periaate — Perusteettomien maksujen palautus — Oikeussuojakeinot — Kansallinen lainsäädäntö — Käytettävissä olevien oikeussuojakeinon vanhentumisaikojen lyhentäminen ilman ennakoilmoitusta ja taannehtivasti)

(2014/C 52/26)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation

Vastaajat: Commissioners of Inland Revenue ja Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs